

Black Americans for Democracy as an Example of the African-American Struggle Against Racial Discrimination at the Regional Level of the USA (1968-1978)

UDC: 94(=414)"1968/1978"

DOI: <https://doi.org/10.15421/172384>**Kazakov Hennadii**Ph.D., Leading Desk Officer, <https://orcid.org/0000-0002-2860-9892>, gkazakov2505@ukr.net*High School of Public Governance (Kyiv, Ukraine)*

Abstract

The **object** of the article is to investigate the activities of the B.A.D. organization as an example of regional African-American struggle against racial discrimination.

The **relevance** is due to the need to study the regional dimension of the anti-racist movement, because it was from local victories that the modern American society was built.

The **results**. It was determined that Black Americans for Democracy arose within the University of Arkansas as a reaction to the murder of M.-L. King, because there was a possibility of increased manifestations of racism throughout the United States with the death of one of the main leaders of the African-American movement. As a result, African-American students tried to secure their rights, including equal access to education. Focusing attention on the African-American student organization within the University of Arkansas is due to the fact that the higher educational institution in question was one of the first in the United States to desegregate the educational process. At the same time, until the 1970s, African-American students were oppressed by other students and teachers. Two stages of activity of Black Americans for Democracy are defined: 1) the period of functioning of a small student group that responded to situations; 2) the period of the official student organization, which tried to minimize manifestations of racism and demonstrate the equality of African-Americans in relation to others.

Conclusions. Established that in less than 10 years, the organization managed to create a center of equality and respect within the University of Arkansas. Increase the number of African-Americans as students, teachers and administrative staff tenfold and achieve leading roles for African-Americans in the university's student government. Manifestations of racism at the local level were overcome to a greater extent; African-American culture was opened to others, projects were prepared to improve the living conditions of African-Americans outside the walls of the university.

Keywords: African-Americans, racism, desegregation, student union, community organization, representation

Black Americans for Democracy як приклад афро-американської боротьби з дискримінацією за расовою ознакою на регіональному рівні США (1968-1978 рр.)

Казаків Геннадій*Вища школа публічного управління (Київ, Україна)*

Анотація

Метою статті визначено дослідити діяльність організації В.А.Д., як прикладу регіональної афро-американської боротьби з дискримінацією за расовою ознакою.

Актуальність обумовлена потребою вивчення регіонального виміру антирасистського руху, адже саме з локальних перемог будувалось сучасне суспільство США.

Результати. Визначено, що Black Americans for Democracy виникла в межах Університету Арканзасу, як реакція на вбивство М.-Л. Кінга, адже існувала вірогідність посилення проявів расизму по всім Сполученим Штатам зі смертю одного з головних провідників афро-американського руху. Як результат, афро-американські студенти намагалися забезпечити здобутті права, зокрема на рівний доступ до освіти. Акцентування уваги на афро-американській студентській організації саме в межах Університету Арканзасу, обумовлене тим фактором, що поданий вищий навчальний заклад був одним з перших у США, хто десеґрував навчальний процес. Водночас, до 70-х рр. XX ст., студенти афро-американці, зазнавали утисків з боку інших студентів та викладачів. Визначено два етапи діяльності Black Americans for Democracy: 1) період функціонування невеликого студентського угруповання, яке реагувало на ситуації; 2) період офіційної студентської організації, яка намагалася мінімізувати прояви расизму та продемонструвати рівність афро-американців щодо інших.

Висновки. Встановлено, що менш ніж за 10 років, організація зуміла створити осередок рівності та поваги в межах Університету Арканзасу, зокрема: в десятки разів збільшити кількість афро-американців у якості студентів, викладачів та адміністративного персоналу та домогтися афро-американцям провідні ролі у студентському самоврядуванні університету; подолати у більшій мірі прояви расизму на локальному рівні; відкрити афро-американську культуру іншим, підготувати проєкти для покращення умов життя афро-американців поза стінами університету. Сформульовані висновки щодо того, що приклад В.А.Д. став свого роду прецедентом, що сприяв появі відповідних організацій в межах інших освітніх установ держави.

Ключові слова: афро-американці, расизм, десеґрація, студентське об'єднання, громадська організація, репрезентація

Стаття надійшла / Article arrived: 27.07.2023

Схвалено до друку / Accepted: 31.08.2023

Вступ.

Середина ХХ ст. стала переломною для афро-американської спільноти. Активізація руху за громадянські права сприяла покращенню умов життя досліджуваної етнічної групи; відбулося скасування сегрегаційного законодавства, надання рівних громадських прав та права голосу афро-американцям. Суттєву роль у поданих досягненнях було здійснено завдяки діяльності NAACP, ідеологів афро-американського руху, таких як М.-Л. Кінг, Малкольм Х. Паралельно з тим, де-юре закріплені права, на практиці не призвели до швидких суттєвих змін у житті афро-американців. Вбивство ж знаних лідерів руху лише посилювало нові утиски афро-американців. Результатом цього стала поява невеликих організацій, які на локальному рівні намагалися подолати дискримінацію за расовою ознакою, однією з яких була Black Americans for Democracy (Чорношкірі американці за демократію (далі – В.А.Д.)).

Аналіз попередніх досліджень і публікацій.

Здійснений історіографічний доробок дозволяє засвідчити майже повну відсутність досліджень, присвячених діяльності вищевказаної групи не тільки в українській, але і світовій науковій літературі. Враховуючи локальний характер діяльності В.А.Д., ми зустрічаємо відомості щодо досліджуваної групи в працях, присвячених певним аспектам історії Університету Арканзасу та серед низки енциклопедичних статей присвячених В.А.Д. (Leflar, 1972; Robinson, Lonnie, 2010). Проте, подані роботи містять невеликі замальовки, не надаючи комплексного аналізу діяльності В.А.Д в межах Університету Арканзасу.

Метою статті визначено дослідити діяльність організації В.А.Д., як прикладу регіональної афро-американської боротьби з дискримінацією за расовою ознакою. Основний акцент планується зробити на вивчення методів та форм боротьби, їх результативності та наслідків.

Результати дослідження.

Університет Арканзасу у Фейєтвіллі був одним з перших у США, хто інтегрував афро-американців до навчального процесу, надавши їм рівне право на здобуття вищої освіти поряд з іншими студентами, як у плані навчальних дисциплін, так і спеціальностей, які вони здобували. Водночас відбувається формування спільних груп, без розподілу за ознаками шкіри. Проте, незважаючи на подібні позитивні зрушення, на практиці керівництво ВНЗ не агітувало за вступ афро-американців до університету та мінімізувало прийом на роботу представників афро-американського етносу, що позначилося на їх кількісному співвідношенні до білих студентів та викладачів.

Витоками ж створення афро-американської групи в межах університету стала смерть М. Л. Кінга. Побойуючись погіршення становища представників спільноти, низка студентів та викладачів створюють

організацію, метою діяльності якої мало б стати відстоювання інтересів афро-американців у межах студентського містечка.

Аналізуючи діяльність В.А.Д., можемо виділити 2 суттєві етапи: 1) 1968-1972 рр. – період мітингів та протестів, який характеризується становленням організації та реагуванням на вже наявні випадки дискримінації; 2) 1972-1978 рр. – друкований період, коли із заснуванням власного періодичного друкованого органу відбувається оприлюднення здобутків студентів та викладачів афро-американців та здійснювалось інформування загалу про утиски за ознакою кольору шкіри в межах університету.

Звертаючи увагу на ранній період діяльності В.А.Д., можемо відзначити, що головною ознакою, яка його характеризувала було реагування на вже наявні проблеми, як в самій навчальній системі, так і з приводу утисків окремих студентів. Враховуючи, що подана група була новою, не мала усталеної системи, джерел фінансування, поданий характер діяльності на наш погляд є закономірним, як власне і вибір мітингів, як засобу боротьби, адже з одного боку – подібний тип боротьби вже продемонстрував ефективність у період активної фази руху за громадянські права, а по-друге – він був досить популярним засобом протесту серед студентської молоді у світі, без урахування кольору шкіри.

Приводом для першої публічної акції стала відмова газети «Arkansas Traveler» друкувати листа, написаного темношкірим студентом Дж. Роу що в подальшому стала каталізатором для виступу проти дискримінації в кампусі в цілому. Студентами афро-американцями були окреслені усі ключові проблеми, викликані расовою дискримінацією в університеті, що було відображено у низці вимог, зокрема: припинення дискримінації при розподілі кімнат, жіночих товариств, братств і на заняттях з легкої атлетики; запровадження політики щодо інформування про несправедливе ставлення в класі до комітету факультету та студентів; створення курсу темношкірої історії; найм темношкірих викладачів, адміністраторів і персоналу; а також заборона програвання пісні «Dixie» і використання чорної фарби для обличчя на офіційних заходах університету (Traveler Publication, 1968). Враховуючи перелічені вимоги, можемо припустити, що расизм не був повсякчасним явищем у межах кампусу та не набував радикальних форм, однак лишався основою студентського повсякдення, що було яскравим свідченням того факту, що надання юридичних прав афро-американцям, в одну мить не ліквідували расистських пересудів у соціумі. Якщо ж зважити на те, що весь мітинг та перемовини з керівництвом університету та газети зайняли не більше семи годин, також можемо припустити, що дискримінація афро-американців не лежала в основі політики університету, а була явищем, притаманним деяким

його студентам та працівникам, які використовували службове положення для певного погіршення життя афро-американців, визнаючи їх як нижчий сорт американської нації.

Наступний сплеск активності поданої організації відбувся наприкінці 1969 р. та пов'язаний із повною забороною виконання в межах кампусу пісні «Dixie» (Dixie, 2012). Сама по собі пісня не має расистських висловлювань у тексті та взагалі не згадує афро-американців (принаймні в її класичному варіанті), проте історія цієї пісні, особисті погляди осіб, що її виконували назавжди викарбували у свідомості афро-американців вказану пісню, як таку, що дискримінує права та свободи нації. Тому не дивно, що інтелектуальна молодь не хотіла чути її у освітньому середовищі.

На відміну від попереднього мітингу, поданий протест зайняв декілька тижнів. 25 листопада 1969 р. представники В.А.Д. зайняли місця музикантів у грецькому театрі, де виступили з протестами проти виконання «Dixie», а за декілька днів схожі протести були організовані у гуртожитку Wilson Sharp. Відповідних заходів виявилось достатньо для того, щоб питання заборони виконання пісні було підняте на голосування у студентському сенаті. Власне студентська молодь ухвалила заборону з результатами 28 голосів проти 6, проте ректор Університету Арканзасу Д. Маллінз відзначив, що остаточне рішення про виконання пісні залишається за керівником університетського ансамблю.

Повна заборона виконання пісні в межах кампусу була схвалена у грудні 1969 р., після того, як афро-американський студент Д. Браун, отримав вогнепальне поранення від невідомих, що проїздили повз нього. На наш погляд подане рішення було прийнято задля уникнення конфронтації, адже на той момент у місті був присутній тодішній президент США Р. Ніксон. В такому випадку, поява локальних мітингів могли у підсумку перерости у більш глобальні заворушень в межах Сполучених Штатів, чого не хотіли ні представники університету Арканзасу, ні члени афро-американської спільноти.

В цілому, ранній етап функціонування В.А.Д., можемо охарактеризувати, як стихійний. Хоча група і ставила перед собою певні цілі, на практиці вони реагували на вже наявні ситуації, часом використовуючи їх для вирішення більших питань. Водночас, ці реагування дозволили винести афро-американське питання на загальне та заслужити повагу з боку студентів та керівництва університету.

Поява власного друкованого періодичного видання позначила якісно новий етап в діяльності В.А.Д., дозволивши донести студентам, викладачам та працівникам університету Арканзасу про своє існування, діяльність яку вони проводили та винести на загальне питання, з якими зіштовхувалися афро-американці. Водночас, перші роки позначилися лише

становленням та здобуттям авторитету, не тільки з боку керівництва та білих студентів, але й з позиції самих афро-американських студентів, які вважали організацію занадто слабкою для вирішення проблем, на відміну від тих самих NAACP. Проте саме локальний характер діяльності, а не розповсюдження своєї праці на всіх афро-американців на поданому етапі, став тим моментом, який сприяв подальшій розбудові В.А.Д.

Власне у першому номері очільник В.А.Д. К. Оуенс зазначив, що дане утворення є кампусною організацією для студентів, викладачів і співробітників Університету Арканзасу у Фейтсвіллі, що створена з метою: «забезпечити фокус на проблемах темношкірих студентів; зробити усі аспекти студентського життя доступними для чорношкірих; налагодити зв'язок між чорними студентами та адміністраторами кампусу, державними службовцями та лідерами навколишніх громад; використовувати будь-які доступні законні методи, щоб зробити життя в кампусі значущим для кожного студента Університету Арканзасу» (Owens Explains, 1972). Дещо пізніше було відзначено, що «організована група темношкірих буде більш готовою виступати задля покращення соціальних, академічних, політичних або будь-яких інших умов чи сфер, що цікавлять студентів» на відміну від окремої особи або стихійно організованих мітингів та протестів.

Власне члени В.А.Д. у своїй діяльності намагалися поєднувати налагодження рівноправ'я у звичайному студентському житті, з репрезентацією афро-американців, як єдиної складової американської нації та відстоюванням прав темношкірих. Так, на початку 1970-х рр. за підтримки В.А.Д. функціонували: театральний комітет, хор і внутрішню спортивну команду. Разом з тим, вони активно займалися спробами асиміляції студентів афро-американців з іншими студентами. Зокрема, організовувались спільні чаювання та студентські вечірки, метою яких було донести рівність кожного, без урахування расових ознак (A.B.C., 1972). Дещо пізніше члени організації долучилися до роботи студентського радіо, де щочетверга грала афро-американська музика (KUAF, 1973). Подібні заходи приносили свої результати, адже афро-американців почали залучати до різних клубів, команд. На початку 1970-х рр. афро-американці вперше стали повноправними членами деяких студентських братств та сестринств, розташованих на території кампусу та в подальшому були залучені до заходів, організованих В.А.Д., таких як спортивні змагання, конкурси краси, клуби дебатів тощо (Alfa's, 1975; Delta News, 1974). Більше того, студенти афро-американці домоглися офіційного утворення власного братства, тим самим отримавши змогу не підлаштовуватися під «білі» братства, а створювати власну структуру, вимоги до членства, завдання братства тощо. Єдиним недоліком було те,

що в перші роки існування братства вони не мали власного будинку, будучи вимушені проживати у гуртожитках університету (UA to Get, 1974). Однак в цілому, це було вагомим досягненням для тогочасної афро-американської спільноти у межах вищих навчальних установ, адже братства, яке б знаходилося на легальних позиціях та складалось б виключно з афро-американців на той час не існувало (принаймні в межах великих вишів).

Представники В.А.Д. поступово збільшували свій вплив і на студентське самоврядування, займаючи спершу рядові позиції в межах ASG (Асоційований студентський уряд), проте на середину 1970-х рр. афро-американці вже займали посади: віце-президента ASG, голови ради профспілок, скарбника та генерального прокурора ASG (Blacks Received, 1974). Цей факт позначив собою те, що афро-американці зуміли завоювати повагу своїми досягненнями серед усіх студентів Університету Арканзасу, здебільшого подолавши дискримінацію з боку однолітків.

Загалом, ознайомлення загалу з афро-американською історією та культурою стало одним з ключових завдань, які поставили перед собою члени В.А.Д. Задля цього на сторінках своєї щомісячної газети публікували статті про відомих афро-американців: Дж. Роббінсон, М.-Л. Кінг, Г. Тапман тощо, проводили заходи приурочені до видатних днів в афро-американській історії. Суттєвим досягненням можемо вважати започаткування Black Emphasis Week (Тижня акценту на чорношкірих) у ході якого здійснювалась популяризація соціальної діяльності студентів афро-американців, його учасники ділилися культурою темношкірих із кампусом (показ фільмів, музики, афро-американської моди, конкурс краси, досягнень студентів тощо). Поданий захід був важливим не тільки в плані презентації афро-американців (як елемент «Я») студентському суспільству (як концепту «Інший»), але й давав змогу самим представникам спільноти побачити досягнення інших афро-американців, дізнатися про їх шлях до визнання, тим самим надававши змогу ототожнити себе з ними, стати стимулом для створення власних звершень. У 1972-1973 рр. було проведено перший Чорношкірий політичний форум на який було запрошено багато осіб, які допомогли змінити політичну та громадянську роль чорношкірих в Арканзасі (Owens Explains, 1972; A Tribute, 1975; Jackie Robinson, 1972; Dana, 1973; Black Awareness, 1974).

Не оминали і питання, які мали відношення до самого африканського континенту, зокрема відбувалась організація науково-освітніх заходів, які ставили за мету ознайомити з історією та сучасністю різних африканських держав. На відповідних симпозиумах підіймали питання про перспективи країн Африки на найближчі роки та спроби визначення,

як США в цілому, та афро-американська етнічна спільнота зокрема, можуть сприяти їх розвитку та подоланню кризових явищ (African Symposium, 1974; Poggi Asamani, 1974).

На початку 1973 р. було засновано «клас чорноти», який спеціалізувався на історичних, соціальних та політичних аспектах, пов'язаних із афро-американцями. На першому етапі ця програма являла собою попередній курс, який планувалося перетворити на справжню та життєздатну програму чорношкірих досліджень, що було реалізовано впродовж наступних чотирьох років. Зокрема, звертаючись до статистики можемо засвідчити, що якщо в перший рік існування програми, частка відвідування його білими студентами складала 0 %, то вже у 1976 р. вони складали близько 30-33% від загальної кількості слухачів (Black Experience, 1973; Black Studies, 1976).

Звісно моментально подолати расизм не вдалося. Саме тому представники В.А.Д. майже щомісяця зустрічалися з керівництвом університету задля відзначення найбільш проблемних сторін. Особливо виділялось упереджене ставлення деяких викладачів до студентів афро-американців при оцінюванні їхніх робіт. Зокрема, частими були скарги на те, що варіанти відповідей у тестах є двоякими і спірними та суб'єктивно трактувалися викладачами в залежності від випадку. Не менш вагомим залишалось питання працевлаштування афро-американців. Хоча діяльність В.А.Д. і сприяла значному зростанню темношкірих працівників, але більшість з них займали робочі спеціальності або допоміжні в адміністративному апараті. Афро-американців, які б посідали керівні місця або були штатними професорами, а не частково зайнятими, тривалий час залишалось доволі небагато (Black Rebellion, 1973; BAD Elections, 1973). Як результат, представники В.А.Д. увійшли до складу комісії по десегрегації в освітній установі, тим самим маючи змогу контролювати прийом афро-американців на роботу.

Завдяки акцентуванню уваги на збільшенні кількості викладачів афро-американців в Університеті, щороку на роботу приймалися нові фахівці. Зокрема, якщо за даними на 1971 р. в межах установи працювали 4 темношкірі викладачі на посадах інструкторів та в адміністративному апараті, то в 1972 р. їх число зросло вже до 10, у тому числі афро-американці були прийняті на посади професорів та займали вагомі адміністративні посади. Надалі зростала їх чисельність та ролі, які виконували в межах університету. (Lawrence A. Davis, 1974). Для прикладу, Д. Гібсон стала першою афро-американкою у вищому навчальному закладі чия посада передбачала роботу не лише з представниками своєї раси, але й «білими американцями». Так, серед її функціональних обов'язків було налагодити контакт студентів із потенційними роботодавцями та

допомогти студентам розпізнати альтернативи, які найкраще демонструють їхнє навчання та навички (Black Faculty Member, 1972).

Водночас, якщо в гуманітарних галузях кількість афро-американських викладачів постійно зростала, то у сфері економічної освіти поданий показник був незначним. Так, на 1973 р. з понад сотні викладацького та обслуговуючого персоналу коледжу, жоден не був афро-американцем. У студентському співвідношенні тільки 1 з 30 був темношкірим (College of Business, 1973).

Чільне місце В.А.Д. приділяли питанням чорношкірих жінок, розуміючи складність досягнення ними вагомих звершень, в тоді ще патріархальних США. Відбувалась організація симпозіумів, які акцентували увагу на перспективах чорношкірої жінки у майбутньому; публікувались нариси про історичні досягнення деяких темношкірих жінок; планувалось провести зйомки серіалу про роль афро-американки в історії США (Women's Symposium, 1972).

Вагомим досягненням представники В.А.Д. вважали той факт, що до штату армійського департаменту ROTC було прийнято інструктора афро-американця, що на їх думку впливало б на зростання чисельності темношкірих кадетів у відповідному підрозділі університету (ROTC's, 1974). А у 1975/1976 навчальних роках до лав кадетів вперше було прийнято і чорношкіру студентку (Affirmative Action, 1975).

Однією з цілей, які ставили перед собою очільники В.А.Д., було збільшення частки студентів афро-американців у межах університету. Агітаційна кампанія, ініційована представниками організації призвела до зростання у 1972 р. числа студентів афро-американців із 143 до майже 900 осіб (Special Recruitment, 1972). Того ж року було досягнуто перегляду питання асигнування навчання за державним замовленням, згідно якого відбувалось акцентування на студентах із середнім рівнем доходу. Єдиною вимогою, яка висувалась, було те, що отримана фінансова допомога буде використана виключно для покриття витрат, пов'язаних з відвідуванням навчального закладу (Cooksey Details, 1972). Значна частина студентів афро-американців отримали змогу отримувати інші стипендії від різних фондів у розмірі від 100 до 1000 доларів на рік, що сприяло покриттю принаймні частини розходів, які йшли на навчання (News Clips, 1974). Представники В.А.Д. постійно шукали нові стипендіальні програми, інформували про них темношкірих та намагалися просувати їх на отримання стипендії. Дещо пізніше деякі випускники Університету Арканзасу створили власні стипендіальні фонди для підтримки талановитих афро-американських студентів (Dollars and Sense, 1975).

Водночас, поряд з асиміляцією, представники організації прагнули зберегти самобутність афро-

американців, тому значний масив проєктів, до яких вони долучались, стосувався саме покращення життя афро-американської спільноти за межами кампусу. Зокрема, студенти Університету Арканзасу, приймали участь у конференціях National Organization of Minority Architects (Національна організація архітекторів меншин) де привносили власні ідеї, як мінімізувавши розходи, створити якісне та придатне для проживання житло для більшості афро-американців, які не відзначалися суттєвими доходами.

Була здійснена спроба створити механізм, який би захищав права афро-американців по всім Сполученим Штатам. З цією метою студенти-юристи утворили Black Law Student Complex (Студентський комплекс чорношкірих юристів), які висували ідеї створення доступних юридичних послуг в афро-американських громадах. Поміж інших, підіймали й питання незаконного ув'язнення афро-американців, коли лише колір шкіри робив тебе винуватим. Розроблення системи «законного правосуддя», перегляду справ та звільнення невинних афро-американців передбачалась як перспективна сфера діяльності випускників, що отримали юридичну освіту (Black in prisons. 1973).

Представники В.А.Д., на відміну від багатьох інших подібних організацій, боролися не лише за права афро-американців, але й відстоювали права інших національностей. Так, за їх ініціативи, спільно з керівництвом університету було утворено Етнічний центр, спрямований на забезпечення культурної ідентичності всіх етнічних груп кампусу, включаючи американських індіанців, мексиканців, італійців, східних та іноземних студентів (Ethnic Center, 1972).

У 1979 р. В.А.Д. змінює назву на Students Taking a New Direction (Студенти у новому напрямку (STAND) для створення більш позитивного образу. Нова назва змінює і характер діяльності організації, роблячи її більш репрезентативною, долучаючи до складу представників інших національностей та опікуючись не тільки справами чорношкірих студентів. А з кінця 80-х рр. XX ст. переформатовуються у Black Students Association (Асоціацію чорних студентів), яка функціонує в межах Університету Арканзасу і на сьогодні.

Висновки.

Формування В.А.Д. відбувалося в новому суспільстві, коли офіційно афро-американці отримали рівні права в межах США, але на практиці існувала потреба визнання їх з боку решти соціуму, для якого стереотипи та пересуди лишалися вагомою складовою, незважаючи на офіційну позицію уряду, закріплену у законодавстві. При цьому, на момент утворення наприкінці 60-х рр. XX ст., організація не виставляла далекосяжних планів, а реагувала на ситуації, які відбувалися в межах кампусу, роблячи їх каталізаторами більших змін у житті студентів-афроамериканців.

Підбиваючи підсумки не можна применшити ту роль, яку відіграли В.А.Д. для покращення життя афро-американців. Завдяки їхнім ініціативам, відбулась асиміляція чорношкірих студентів до повноцінного життя кампусу та визнання їх рештою, у якості рівних собі, не зважаючи на колір шкіри. Відбулося запрошення студентів афро-американців до команд в інтелектуальних турнірах; зросла їх частка у спортивних командах, зокрема футбольній; афро-американки були долучені до загальних конкурсів краси, де отримували перемоги над своїми білими конкурентками; деякі студенти стали обличчям університету на міждержавних та міжнародних заходах тощо. Не менш вагомим був внесок і у збільшення частки афро-американців серед професорсько-викладацького складу Університету

Арканзасу. Темношкірі професори та професорки викладали у змішаних групах та просували наукове життя університету. Поряд з тим, члени В.А.Д. розбудовували життя афро-американської спільноти в межах кампусу, намагаючись зберегти власну ідентичність та підготувати фахівців, які сприяли б налагодженню життя афро-американської спільноти по всім США. Приклад В.А.Д. став свого роду прецедентом, який сприяв появі відповідних організацій в межах інших освітніх установ держави. Досвід здобутий у В.А.Д. у майбутньому надав її членам змогу домогтися значних досягнень у громадсько-політичному житті, зокрема очоливши державні афро-американські організації та партії, отримавши гарні посади в офісах губернаторів та місце в Сенаті.

REFERENCES

- A Tribute to a Great Man. (1975, February 1). *Black Americans for Democracy News*.
 A.B.C., R.H.A., UNION, BAD. UNITE. (1972, November 1). *Black Americans for Democracy News*.
 Affirmative Action – Is it a joke? (1975, November 1). *Black Americans for Democracy*.
 African Symposium Held. (1974, April 1). *Black Americans for Democracy*.
 Alfa's, Delta's an Omega's announce spring pledgees. (1975, February 1). *Black Americans for Democracy News*.
 BAD Elections April 10, 1973 (1973, April 6). *Black Americans for Democracy News*.
 Black Studies. (1976, May 3). *Black Americans for Democracy News*.
 Black Awareness Week '74. (1974, April 1). *Black Americans for Democracy*.
 Black Experience. (1973, April 4). *Black Americans for Democracy News*.
 Black Faculty Member, Dean Added to U of A Staff. (1972, September 2). *Black Americans for Democracy News*.
 Black in prisons. (1973, May 3). *Black Americans for Democracy News*.
 Black Rebellion. (1973, April 3). *Black Americans for Democracy News*, 4.
 Blacks Received ASG Posts. (1974, December 4). *Black Americans for Democracy*.
 Carroll Wins ASG Post. (1975, May 2). *Black Americans for Democracy*.
 College of Business Charged Racist. (1973, July 1). *Black Americans for Democracy News*, 2.
 Cooksey Details 1972 Higher Education Act. (1972, September 1). *Black Americans for Democracy News*.
 Dana C. Chandler, Speaker. (1973, April 1). *Black Americans for Democracy News*.
 Delta News. (1974, December 3). *Black Americans for Democracy*.
 Dollars and Sense. (1975, November 2). *Black Americans for Democracy*.
 Ethnic Center Proposed. (1972, September 4). *Black Americans for Democracy News*.
 Hews Clips. (1974, September 2). *Black Americans for Democracy*.
 Jackie Robinson. (1972, November 2). *Black Americans for Democracy News*.
 KUAF: Soul On The Air. (1973, April 5). *Black Americans for Democracy News*.
 Lawrence A. Davis (1974, September 3). *Black Americans for Democracy*.
 Leflar, R. A. (1972). *The First 100 Years: a Centennial History of the University of Arkansas*. Fayetteville: University of Arkansas Foundation.
 Owens Explains Goals Structure of B.A.D. (1972, September 1). *Black Americans for Democracy News*.
 Pobbi Asamani Studies Africa Adopts Original Family Name. (1974, September 1). *Black Americans for Democracy*.
 Robinson, C. F., & Lonnie, R. (2010). *Remembrances in Black: Personal Perspectives of the African American Experience at the University of Arkansas*. Fayetteville: University of Arkansas Press.
 ROTC's Black Instructor. (1974, April 2). *Black Americans for Democracy*.
 Special Recruitment Program Helps Increase University Enrollment. (1972, September 3). *Black Americans for Democracy News*.
 Traveler Publication Blocked. (1968, May 15). *Arkansas Traveler*, 1.
 UA to Get Black Frat. (1974, April 2). *Black Americans for Democracy*.
 Women's Symposium Planned. (1972, September 2). *Black Americans for Democracy News*.